

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 16 | 15. AUGUST 1927 | 76. AARGANG

DE SIDSTE DAGES HELLIGES TEMPLER.

Hensigten hvorfor de er opførte.

Af Ældste *D. M. Mc. Allister.*

—

(Fortsat fra Side 213.)

Det maa stedse erindres, at det store Tempel i Salt Lake City var planlagt og dets Opførelse paabegyndt af et lille Antal udplyndret og fattigt Folk, paa en Tid, da de kæmpede for deres Eksistens i Midten af deres ulykkelige Omstændigheder. Det maa siges, at Fuldførelsen af denne Bygning, som har kostet fire Millioner Dollars er et Monument paa Tro og Arbejde, som er uden Sidestykke.

Af hvilken Natur er disse Ceremonier, som udføres i De Sidste Dages Helliges Templer, som de Hellige har opført med en saa enorm Bekostning og Opofring og i hvilke de arbejder saa nidkær og uegennyttig? Den første Ceremoni, der bør forklares med Hensyn til dette Spørgsmaal er Daab for de Døde.

Ved at nævne denne Ordinance, er det i Almindelighed en Overraskelse for fremmede, af den Aarsag, at den er

ukendt af andre Kirkesamfund, hvorfor det er nødvendig at give en Forklaring om den. Den almindelige Tro, der hersker i Kristendommen er denne, at Menneskenes Sjæle er evige, hvilken er en fuldbyrdet Kendsgerning, og formedelst guddommelig Anordning, vil enhver Sjæl straks efter Døden indgaa til en Glæde i Himmelen uden Ende, eller til en grænseløs Tortur i Helvede uden Ende. De Sidste Dages Hellige erklærer, at en saadan Lærdom er forkert, og at Evangeliet, som blev forkyndt af Frelseren, viser Guds Barmhjertighed ved, at Midler er tilvejebragt for Forløsning af disse, der døde uden Kundskab om Evangeliet og som ikke havde en Anledning til at adlyde samme.

Røveren der hang paa Korset, som i sin Dødskval angrede sin Synd, havde en saadan Anledning efter sin Død, hvilken indeholdes i Frelserens Ord til ham, som Svar paa hans Anger i Dødsstunden, da han svarede og sagde: »Sandelig siger jeg dig, idag skal du være med mig i Paradis«. (Luk. 23 : 43.) Aandeverdenen til hvilken Frelseren og Misdæderens Aander gik, var ikke Himmelen. Vi lærer dette fra Kristi Ord til Marie, Morgenen efter hans Opstandelse, idet han sagde til hende: »Rør mig ikke, for jeg er endnu ikke opfaren til min Fader«.

Peter giver en tydelig Forklaring om, hvad Kristus gjorde for Røveren og for alle andre uforløste døde. Vi læser i Første Peters Brev 3 : 18-20: »Thi ogsaa Kristus led een Gang for Syndere, en retfærdig for uretfærdige, for at han kunde føre os hen til Gud, han som led Døden i Kødet, men blev levendegjort i Aanden, i hvilken han ogsaa gik bort og prædikede for Aanderne, som var i Forvaring, som fordum var genstridige, da Guds Langmodighed ventede i Noas Dage, medens Arken byggedes, i hvilken faa, nemlig otte Sjæle bleve frelste gennem Vand«. I Peter 4 : 6. læses: »Thi derfor blev Evangeliet forkyndt ogsaa for døde, for at de vel skulde være dømte paa Menneskers Vis i Kødet,

men leve paa Guds Vis i Aanden«. Medens Kristus saaledes prædikede til de døde, har han uden Tvivl erklæret til dem, den samme indgribende Betydning af det evige Evangelium, som han fremsatte i sit Svar til Nikodemus: »Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige«. Denne Erklæring af Frelseren bestyrker den almindelige Tro, at Daab og den Helligaands Gave er en væsenligt Betingelse for hele Menneskeheden, indbefattende disse der dø, uden at have efterkommet denne nødvendige Ordinance. Daabsordinancen for de døde var forstaaet af de tidligere Dages Kristne, hvorom vidner Pauli Ord til de Hellige i Korinth. Hvad monne de ellers gøre, som døbes for de døde, dersom de døde aldeles ikke oprejses? Hvi døbes de da for de døde? (1. Kor. 15 : 29).

Gengivelse af Evangeliet, som er Guds Plan for Forløsning af alle hans Børn, vil ikke være fuldkommen uden Daab for de døde, hvilken udstrækker sin frelsende Kraft til alle, som er døde, uden at adlyde Evangeliets Lov i Livet. Ethvert Princip og enhver Ordinance, som er forbunden med Evangeliets Frelsningsplan, som maa blive troet og adlydt af de levende for at opnaa Frelse, maa ogsaa antages af de døde. De døde kan naturligvis ikke blive døbt i Vand som paakrævet i Joh. 3 : 5. Sandelig, sandelig siger jeg dig: Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige. Følgelig maa denne Ordinance udføres for dem af en Stedfortræder. Andre væsentlige Ordinancer maa udføres for de døde og Templerne er de af Gud bestemte Steder for saadant helligt Arbejde. Dette stedfortrædende Arbejde af en saa hellig Natur, der er antaget af vor evige Fader, bevises ved den guddommelige Billigelse af Ofringen af hans elskede Søn, som ved sin Død forsonede for Adams Overtrædelse, hvorved der udstraktes til alle Mennesker, Muligheden af Frelse ved Adlydelse af Evangeliet.

Ordinancerne, der udføres i Templerne af De Sidste

Dages Hellige for de døde er en direkt Opfyldelse af en Profeti, der findes i Malachias 4:5, 6. Se jeg sender eder Profeten Elias før Herrens Dag kommer, den store og den forfærdelige. Og han skal vende Fædrenes Hjerter til Børnene, og Børnenes Hjerter til deres Fædre, at jeg ikke skal komme og slaa Landet med Ban. Dette guddommelige Løfte blev opfyldt ved Profeten Elias Komme, den 3. April 1836 til Templet i Kirtland, Ohio, som var opført af De Sidste Dages Hellige, hvor han gav Autoritet til at udføre Ordinancer for de døde.

Jeg vil fortsætte med at forklare andre Ordinancer, som udføres i De Sidste Dages Helliges Templer og vil nu omtale Giftermaal og Beseglinger.

Den almindelige Form for Vielses Ceremonier, der udføres af kristne Præster, eller andre, ifølge borgerlig Lov, autoriserede Embedsmænd er, at Giftermaalet vedvarer indtil Døden adskiller dem. De Sidste Dages Helliges Giftermaal, som udføres i Templerne af én, der har Autoritet fra Gud, vies og besegles for *Tid og al Evighed.* En Mand og en Kvinde, som er gift uden for Templet er lovlig Mand og Hustru, de kan senere blive beseglet i Templet. Denne Beseglings Ordinance kan ogsaa udføres for døde.

Ingen Vielse af levende Personer kan blive udført i Templerne uden, at der mødes med en lovformelig udstedt Bevilling af een af Statens Amtsskrivere. Plural Giftemaal har ikke fundet Sted siden Udstedelse af Præsidentens Manifest i 1890.

Besegling af Børn. De Sidste Dages Hellige har den mest overbevisende Tilfredsstillelse og Forsikring, at disse Ordinancer er guddommelig anerkendte; deres Glæde er ubegrænset med Hensyn til den sikre Overbevisning, at der er en aldrig endende Forbindelse i Opstandelsens Rige, med disse som Gud har forenet i dette Liv, heri er indbefattet de Børn, som er født til dem efter at Beseglings Ceremonien er udført. Familieorganisationen maa fortsættes i al Evighed.

Børn fødte til Forældre, som er gifte af de borgerlige

Myndigheder eller af en sekterisk Præst, der erklærer at denne Sammenføjelse kun varer indtil Døden, maa forblive under denne Lov efter at de har forladt dette Liv, medmindre de underkaster sig de Ordinancer, der er Betingelsen for en evig Fortsættelse af Familielivet. Beseglings Ordinancerne af Børn til deres Forældre er ogsaa en af de herligste Forordninger, som er forbunden med Tempelarbejdet. Formedelst guddommelig Autoritet er Mand og Hustru gift og beseglet for Tiden og i al Evighed og af den samme Autoritet er deres Børn beseglet til dem og er deres for evig.

Den foregaaende Omtale af de Ordinancer, som udføres i de Sidste Dages Helliges Templer er kun en snæver Omtale. For de, der ønsker at læse en mere detailleret Omtale af Herrens Hus, vil vi anbefale at læse en Bog, udgivet af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige der bærer Titelen: »The House of the Lord«, som er skreven af en Apostel i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, James E. Talmage. Nævnte Bog omhandler specielt Salt Lake Tempel. Den indeholder mange Henvisninger til Skrifterne, som beviser Vigtigheden af disse hellige Ordinancer, som udføres der og den indeholder tillige et stort Antal Illustrationer af Templets Indre.

Tempel Begavelser, som gives i Nutidens Templer indbefatter tillige Instruktioner for Betydningen og Ordenen i de tidligere Uddelinger og Vigtigheden af den nuværende, som er den største og herligste Æra i Menneskets Historie. Templerne, som er opført af de Sidste Dages Hellige er indrettet saaledes, at der kan gives Instruktioner i særskilte Værelser, hvorved det er mulig at give flere Hold Instruktioner paa én Gang.

Begavelsesordinancerne indbefatter visse individuelle Befalinger, og Løfter om at overholde Dydens og Kyskhedens Love, at være godgørende, menneskekærlig, fordragelig og holde sig ren i enhver Henseende; samt at hellige sine Talenter, saavel til Udspredning af Sandheden som til For-

bedring af Menneskeslægten og paa enhver Maade bidrage sit til at forbedre denne Jord for Modtagelse af sin Konge, den Herre Jesus Kristus.

Ved Efterlevelse af disse Befalinger er visse Velsignelser lovet til de trofaste. Begavelses Ceremonien bidrager i høj Grad til, at leve et moralsk Liv, den indvier en Person til de høje Idealer, som at hellige sig for Sandheden og til at blive en patriotisk Borger og til Lydighed mod Gud. Velsignelserne, der kan nydes i Herrens Hus er ikke begrænset til nogen priviligeret Klasse; ethvert Medlem af Kirken har Adgang til Templet og Ret til at deltage i dets Ordinancer; naar han er forsynet med en Anbefaling for at leve et værdigt Liv.

De Sidste Dages Hellige betragter Templet, som er bygget af dem i Salt Lake City som et Vidnesbyrd om den guddommelige Inspiration, der tilskyndede Israels Profet Esaias til at erklære: »Og det skal ske i de sidste Dage, at Herrens Huses Bjerg skal være grundfæstet ovenpaa Bjergene og ophøjet over Højene; og alle Hedninger skulle strømme til det. Og mange Folkeslag skulle komme og sige: kommer og lader os gaa op til Herrens Bjerg, til Jakobs Guds Hus, at han maa lære os sine Veje, at vi maa vandre paa hans Stier; thi fra Zion skal udgaa Lov og Herrens Ord fra Jerusalem. Dette er nøjagtig hvad, som er sket. Folk fra alle Nationer er kommen til Utah og opført Herrens Hus midt i Bjergene, i hvilket de er bleven lært om Guds Veje og lært at vandre paa dem. Gud har befalet dem at udføre Tempel Ordinancer, hvilke er bestemt for Forløsning for de døde og Frelse for de levende. De Sidste Dages Hellige fortsætter med stor Aktivitet dette hellige og herlige Arbejde. Der er allerede alene i Salt Lake Tempel udført Ordinancer for ca. tolv Millioner døde og for seks Hundred Tusind levende. Dette er kun en Begyndelse, Arbejdet vil blive fortsat i Hundreder af Templer igennem det nu kommende Tusindaarsrige, indtil Gud den Almægtiges Hensigter, vedrørende Frelse og Forløsning af alle hans Børn er opnaaet.

UDDRAG AF EN BEGRAVELSESTALE.

Af Præs. *Joseph F. Smith.*

Ligesom Jesus Kristus opstod fra de døde, saaledes vil alle trofaste opstaa. Vi vil alle se hinanden igen. Jeg ved, at Jesus er Kristus, at han efter sin Død og Begravelse opstod fra de døde, hvorved han blev Opstandelsens første Frugt. For alle Troende og for de sidste Dages Hellige i Særdeleshed, er det en stor Trøst at besidde den Kundskab, at formedelst Lydighed til Evangeliets Principper og Ordinancer, som Kristus vor Frelser lærte og paalagde sine Disciple og Folket, skal Menneskene fødes paany og derved befries fra Synd, opstaa fra Graven og ligesom Jesus Kristus indgaa til Faderens Nærhed. Døden er ikke Enden. Naar vi med Sorg nedlægger vore kære i Graven, da har vi den Forsikring, baseret paa Kristi Opstandelse, at vi skal mødes igen, trykke hverandre i Hænderne og have Samkvem med hverandre i et bedre Liv, hvor Sorg og Genvordigheder ikke kendes og hvorfra der ikke mere er nogen Adskillelse.

Den Kundskab vi besidder, er en af de største Bevæggrunde til at leve et retfærdigt Liv her i denne vor dødelige Tilstand og udføre alt det Gode vi kan. Saasnart Menneskets Aander forlader det dødelige Legeme, enten de er gode eller onde vil de, ifølge Mormons Bog, gaa hjem til Gud, som gav dem Liv, hvor der vil blive en Adskillelse af de gode og onde Aander. De retfærdige vil indgaa til en Glædes Tilstand, som er kaldet Paradis, en Tilstand af Hvile og Fred, hvor de udvikler sig i Visdom, har Lindring for alle deres Besværligheder og hvor Bekymringer og Sorger ikke eksisterer. I Modsætning hertil, de Onde har ingen Del i Herrens Aand, de er udkastet i det yderste Mørke.

I Tidsrummet mellem Døden og Opstandelsen af Legemet forbliver de to Klasser af Sjæle i Lyksalighed eller

Elendighed, indtil den af Gud bestemte Tid, da de døde skal komme frem af deres Grave og Aand og Legeme skal blive forenet og staa for Gud, for at blive dømt i Henhold til det, de har udført i Livet. Dette er den endelige Dom. Hvor en Mand har adlydt Evangeliets Principper, anvendt sin Indflydelse i det Godes Tjeneste, ikke saaret nogen Sjæl, elsket Retfærdighed, ikke gjort noget ondt, nedlagt sit Legeme til Hvile blandt de retfærdige og hans Aand hviler i Paradis, da kender og ved jeg, at der vil blive en herlig Genforening af Legeme og Aand i Opstandelsen og en fuldkommen Glæde hinsides. Naar den Tid kommer. ved kun Gud; men vi ved, at alle Mennesker skal komme frem fra de døde.

Jeg ved, at denne Forklaring er sand, formedelst Guds Inspiration, som har indgivet mig denne Kundskab. For mig er det rimelig i Henhold til Guds Visdom og hans retfærdige og hellige Hensigter. Vi har Kristi Vidnesbyrd, Profeternes Vidnesbyrd, den Hellig Aands Hvisken og grundet paa disse Vidnesbyrd kan jeg ikke andet end tro og vide, at der er en Opstandelse fra de døde, en bogstavelig og virkelig Opstandelse af Legemet. Jeg kan ikke tro, at en viis og barmhjertig Gud vilde skabe et Menneske lig vor Ven og Broder, oprigtig, hæderlig, ærlig i al Forretning i hele sit Liv, kun skulde leve i faa Aar og da blive borttaget for stedse og ikke være kendt mere. Ligesom Kristus opstod fra de døde, saaledes vil han og alle opstaa. De Elementer, hvoraf dette jordiske Legeme bestaar vil ikke forgaa, vil ikke ophøre at eksistere, men paa Opstandelsens Dag vil disse Elementer blive samlede igen, Bene til Bene, Kød til Kød. Legemet vil opstaa som det var nedlagt, der er ingen Vækst eller Udvikling i Graven. Som det er nedlagt vil det opstaa, Forandring til Fuldkommenhed vil ske ifølge Genoprettelsesloven.

DEN DANSKE MISSION.

SKRIFTEUDDELING I JULI MAANED.

Af Maanedens Rapport lægger vi Mærke til, at Missionærerne Searen W. Hansen har anvendt 121; Aage L. Kjølby 121; Alfred L. Sørensen 104; Cliford Henrichsen 104; Achton C. Jensen 101 og Gunnar M. Nielsen 101 Timer til Skrifteuddeling. Vi paaskønner meget det gode Resultat, som disse Ældster har opnaaet, hvilket er det største, der endnu er opnaaet i Missionen.

AFLØSNING.

Ældste Frank A. Van Cott, blev den 3. August hæderlig afløst fra sin Missionsvirksomhed i den Danske Mission, med Tilladelse til at rejse til sit Hjem i Salt Lake City.

Joseph. L. Petersen,
Missionspræsident.

PRÆSIDENT TALMAGES BESØG I KØBENHAVN.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder er Præsidentens Nærværelse her blevet udsat til Dagene omkring den 27. August.

DEN NORSKE MISSION

Følgende Afløsninger og Beskikkelser har fundet Sted indenfor Missionen:

I Oslo Distrikt: Søster Borghild Nielsen er afløst som Missionssekretær. — Ældste Marius A. J. Hall er afløst som Missionær i Oslo Gren og beskikket til at arbejde i Trondhjems Distrikt. — Ældste Harald Erichson er afløst som Præsident over Trondhjems Distrikt og beskikket til Præsident over Bergens Distrikt. — Ældste Harold S. Sørensen er afløst som Forstander for Arendals Gren og beskikket til Præsident over Trondhjems Distrikt. — Ældste John W. Olsen er afløst som Missionær i Drammens Gren og beskikket til at præsidere over Arendals Gren. — Ældste Hyrum L. Jensen er afløst som Missionær i Larviks Gren og beskikket til at

arbejde i Arendals Gren. — Ældste Thomas O. Shortt er afløst som Missionær i Moss Gren og beskikket til at arbejde i Larviks Gren. — Ældste Hyrum E. Straaberg er afløst som Missionær i Haugesund Gren og beskikket til at arbejde i Moss Gren. — Ældste Rudolph C. Bjornn er beskikket til at arbejde i Drammens Gren.

Oslo, 27. Juli 1927. *Lorenzo W. Anderson,*
Missionspræsident.

OSLO GRENS PIONERFEST

Pionerdagen her i Oslo blev fejret med en fest for de gamle lordag den 23. juli kl. 7. Festen var under ledelse av ungdomsforeningernes bestyrelse. Lokalet var overmaade vakkert dekoreret med løv, blomster, norske og amerikanske flag og kulorte papirslykter. Et ypperligt program som bestod av sang, musik, deklamation og oplesning blev utført. Forstander James Eriksen holdt en stemningsful tale og omtalte dagens historiske begivenhet, pionerernes ankomst til Saltsjostaden.

De ca. 50 hedersgjester blev benket ved de blomstersmykkede borde og blev bevertet med chokolade med krem, fint smorbrød og tertekringler. Alle de ovrige blev saa bevertet med chokolade og smorbrød.

Stemningen var hele tiden udmerket, og da deltagerne ved 11-tiden skiltes, var det med taknemlighet over å ha tilbragt en meget hyggelig aften.

ALT, HVAD DER FOREGAAR I VERDEN, FOTOGRAFERES I ÆTEREN!

Et sensationelt Foredrag af den berømte amer. Videnskabsmand George Hazlett og en overbevisende Demonstration.

—

Alt, hvad der foregaar i denne Verden, bliver avtomatisk fotograferet i Æteren, og ved Hjælp af Radio, Film og violette Straaler kan disse Fotografier fremkaldes og forevises for store Forsamlinger.

Med denne sensationelle Udtalelse indledede Georg Hazlett, en af Amerikas dygtigste Radioforskere, et Møde, til hvilket alt, hvad der fandtes af Radiovidenskabsmænd og Autoriteter var indbudt.

Teorien herom, fortalte Hazlett, var han kommet paa ved nærmere at undersøge, hvad det i Ørkenen saa hyppigt forekommende »Fata Morgana« i Virkeligheden var. Han var hurtigt blevet klar over, at det ikke, som almindelig akcepteret, var Luftspejlinger, for man havde ikke i et eneste Tilfælde kunnet bestemme, hvilken By eller Oase det var, man saa genspejlet, og efter grundige Undersøgelser var han kommet til det Resultat, at det var »Æterfotografier« af forlængst forsvundne Byer, der paa Grund af Solstraalernes Brydning i Sandkornene og de derved fremkomne violette Straaler blev gjort synlige for det menneskelige Øje og stod klart og tydeligt højt oppe i Luften. Hans Opfattelse var, at alt, hvad der foregik i denne Verden, blev fotograferet i Æteren, »Naturens Fotograf«, som han kaldte den, og han havde konstrueret et Apparat, ved Hjælp af hvilket han kunde fremkalde og forevise saadanne Fotografier i Æteren for større og mindre Forsamlinger.

Apparatet bestod i Hovedsagen af 2 Filmsapparater, der arbejdede synkront, det ene var anbragt paa en Mark adskillige Mile fra Salen, hvor Mødet foregik, og det andet var anbragt i et Mørkkammer i Mødesalen.

Kameraet paa Marken fotograferer eller optager fra Æteren ovenover og transmitterer ved Radio Impulserne til en Modtager, og ved en ret kompliceret kemisk-elektrisk Proces bliver Billedet eller rettere Billederne, overført paa en Film, der kan forevises gennem et særlig indrettet Filmsapparat. Baade ved selve Optagelsen og ved Gengivelsen spiller de violette Straaler en afgørende Rolle, og de frembringes ved Hjælp af et særligt Kvartskrystal. Naar Filmen engang er optaget, kan den forevises som enhver anden

Film, dog kun gennem det specielle Forevisningsapparat, som han har opfundet, og ved Anvendelse af korte »spirale« Bølgelængder kan han forevise den samme Film samtidig paa saa mange Steder, han ønsker det, og hvor han har en Modtagerinstallation, der arbejder synkront med Afsenderen. De spirale Bølgelængder, som Hazlett har Æren af at have opdaget, har Facon som en Proptrækker, og de har en saa udpræget Retningsvirkning, at to Afsendere, der ligger ved Siden af hinanden, kan sende til to Modtagere, der ogsaa ligger lige ved Siden af hinanden, uden indbyrdes Forstyrrelse af nogen Art.

Efter dette Foredrag, som vi har gengivet i korte Træk, blev Lyset i Salen slukket, og Hazlett foretog en Demonstration. Paa et Lærred, der var ophængt i den ene Ende af Salen, blev der, fra Filmsapparatet i Mørkekammeret, kastet en Lyskegle, og man saa, først utydeligt, men lidt efter lidt klarere og tilsidst fuldstændig klart, Marken, hvor paa Afsenderen var anbragt. I alle Enkeltheder saa man dernæst Slaget ved Gettysburg (det var nemlig her Afsenderen var placeret) i den sidste store amerikanske Borgerkrig, Nord mod Syd. Man saa General Picketts Hær komme marcherende, og pludselig og ganske uventet aabnede General Armisteads Kanoner Ilden imod dem, og det derpaa følgende Slag, hvor Pickett blev fuldstændig slaaet, kunde følges med utrolig Nøjagtighed af alle de tilstedeværende. Henimod Slutningen af Slaget blev Billedet atter utydeligt og Demonstrationen blev standset.

Hazlett forklarede dernæst, at Processen var ualmindelig indviklet for Fremkaldelsen af Æterfotografier, og det var kun muligt at forevise et godt Billede, naar han vidste nøjagtig Dato og Klokkeslæt, paa hvilket Begivenheden havde fundet Sted. Ganske vist var Fotografiet altid i Æteren, men Fremkaldelse paa et forkert Tidspunkt, havde han fundet, vilde give et forvrænget og uforstaaeligt Billede.

Apparaterne, der anvendes ved Fremvisningen, kræver 6

Mands Betjening, 3 ved Afsenderen og 3 ved Modtageren, og hver Mand ved nøjagtig Besked med sin Del af Arbejdet, men heller ikke mere, saa Hemmeligheden var hans egen. Grunden hertil, fortalte han, var, at der ikke fandtes Penge nok i hele Verden til at købe Opfindelsen, og han vil derfor beholde den for sig selv. Imidlertid vilde han muligvis fremstille et Antal Apparater, som han da mod Betaling vilde udleje til Biografteatre, saaledes at hele Verden kunde komme til at nyde godt af hans enestaaende Opdagelse.

Ved sin næste Demonstration haabede Hazlett at kunne forevise Slaget ved Big Little Horn og desuden et Billede af Abraham Lincoln paa Gettysburg Marken, hvor han holder en af sine store Taler, men nogen bestemt Dato kunde kan ikke fastsætte, da han, trods ihærdige Anstrengelser, endnu ikke havde kunnet finde Tidspunktet for disse Begivenheder.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 239.)

Præstedømmet tilgængelig for enhver. Kirken er til for at befordre Gennemførelsen af den »store Plan«, hvorved enhver til sidst kan blive i Stand til at leve lykkelig paa Jorden og naa længere og længere frem paa Udviklingens Bane. Det er ikke Hensigten, at Præstedømmet skulde bestaa af aktive og passive Medlemmer. Nej, alle bør være aktive Deltagere i dets Gerning og med Flid udarbejde deres egne Skæbner samt ivrig bestræbe sig for at fremme den bestemte Plan. Altsaa enhver, der er moden for dette ansvarlige Kald, bør være i Besiddelse af Præstedømmets Myndighed for derved, om Lejligheden fordrer det, at være i Stand til at forrette kirkelige Anliggender og desbedre udføre det personlige Arbejde. Dersom Kirkens indre Velfærd

alene beroede paa nogle faa Medlemmer, kunde Præstedømmet muligvis overdrages til nogle faa. Men naar det forholder sig saaledes, at ethvert Medlem maa eller bør paatage sig en Del af Kirkens aktive Gerning, er det magtpaaliggende, at enhver, der er skikket dertil, bliver iklædt Præstedømmets Myndighed, for at han med tilbørlig Autoritet kan udføre hvad som helst, der er nødvendig for at udbrede Sandheden blandt Menneskenes Børn.

Enhver Mandsperson, der tilhører Kirken, og som har opnaaet en dertil passende Erfaring i Livet, er eller bør være ordineret til en eller anden Stilling i Præstedømmet. De Yngre ordineres til Diakoner, Lærere og Præster samt tilsidst til Ældster. Dermed er de i Besiddelse af hele Præstedømmets Myndighed. Derpaa kan de, dersom den retmæssige Autoritet ansér det for passende, blive ordineret og beskikket til et eller andet Kald i det melkisedekske Præstedømme, saasom til at være en af de Halvfjerds, en Apostel, en Højpræst, en Biskop eller en Patriark.

Kvinder i Forbindelse med deres Mænd, der har modtaget Præstedømme, nyder alle dets Begavelser og Velsignelser. Familien er Grundlaget for alt Samfundsliv; og eftersom Organisation er en Nødvendighed blandt intelligente Væsener, er det indlysende, at en vis Person maa være Familiens Talsmand. Manden er Familiens Talsmand og præsiderende Autoritet; derfor bliver Præstedømmet meddelt ham.

Det er saaledes klart, at der i Jesu Kristi Kirke ikke findes nogen afsondret Præstestand. Præstedommet er tilgængelig for alle. Denne Kendsgerning maa altsaa betragtes som endnu et Særkende for den sande Kirke, hvis Læresætninger hviler paa evige Principper, og som i de foregaaende kortfattede Omrids allerede er bleven fremsat. Det er ligefrem i Overensstemmelse med Evangeliets Lære, at Præstedømmet er tilgængelig for alle Kirkens mandlige Medlemmer. Efterlevelsen af Saliggørelsens Plan bliver saa-

ledes en intelligent, forenet Anstrængelse, under Ledelse af Væsener, der er i Besiddelse af højere Intelligens. Den største individuelle Tilfredsstillelse kan kun opnaas, naar alle andre Individer paa samme Tid gør Fremgang.

Præstedømmets Magt. Præstedømmet, der er overdraget Mennesket, ledsages af en virkelig Magt, der dygtiggør os til paa en effektiv Maade at forfremme Saliggørelsens Værk. Saaledes som Kirken er organiseret, er der ikke, under normale Forhold, og naar alt gaar sin jævne Gang, noget, der øjensynlig vidner om nogen særdeles stor Magt hos dem, der er iklædt Præstedømmet, og som saadan er bemyndiget til at handle i Guds Sted i kirkelige Anliggender. Under saadanne Omstændigheder raader der hos Kirkens Medlemmer en stilfærdig, men stadig Udøvelse af Magt i Retning af Kirkens daglige Gerning, idet enhver efter bedste Evne opfylder de Pligter, der paahviler En; og desuden gør man endvidere paa egne Vegne saadan Brug af den Myndighed, der er bleven En anbetroet, som man ansér for at være passende. Ikke desmindre er Præstedømmet i Besiddelse af Magt, og naar det er nødvendig, gør den sig gældende. Det er da, som om det var Guds Røst, der hørtes, og enhver bør rette sig derefter.

Som et Eksempel paa, hvilken Magt og Myndighed, der tilhører Præstedømmet samt de Pligter, der paahviler den, der er anbetroet samme, kan den Bemærkning gøres, at om det paa en eller anden Maade skulde hænde, at enhver, som var bleven ordineret til Præstedømmet i Kirken, skulde blive tilintetgjort med Undtagelse af én eneste Ældste, blev det denne ene Ældstes Rettighed og Pligt, under guddommelig Aabenbaring, at omorganisere hele Kirken tilligemed Grader af Præstedømmet og dets Embedsmænd. Alle, som en, som har modtaget Præstedømmet, er anbetroet denne vidtrækkende Autoritet — en Autoritet, man med Forsigtighed bør bevogte samt med Varsomhed omgaas og anvende under Aandens Vejledning. (Fortsættes.)

EN MODERS SANG.

—

Hvor findes på jord en så herlig juvel
som barnet Gud gav mig i gave?
Langt skjönnere er hun, min datter end alt —
selv rosen så skjön i min have.

Hvor findes på jord en så dunblöt og fin
fortryllende skabning som denne.
Om al verdens herlighet kunde bli min,
jeg byttede ikke med hende.

Min kjærlighetsfrukt, som en kime du lå
og spiret tæt under mit hjærte —
et vordende liv fra så lun, liten vrå,
til födsel med frydblandet smerte.

En gave fra Gud, hvordan finde det ord,
der evner at gjengi det smykke,
som kaldes mit barn? Se jeg eier som mor,
al verdens mest frydefulde lykke.

Carl Björndal,
Bergens gren.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.